

2den Valgkreds (Klein) siger, at naar man ikke faar dette Forslag gennemført, er man ikke kommet til Afslutning med Jernbaneanlæg i Himmerland; selv om det falder, vil Spørgsmaalet om Jernbaneanlæg i Himmerland dog reise sig igjen. Sa det betragter jeg som en selvfølkelig Sag, at man vil ikke faae No for denne Bane, selv om ikke dette Lovforslag føres igjennem — man er jo nu en hel Del oppe i Himmerland. Men om man senere vil komme til Statsbaneanlæg, sætter jeg et stort Spørgsmaalsteget ved; det tror jeg for min Person ikke, at man vil være tilbøielig til. Det ærede Medlem siger, at de 80,000 Kr. ere en Slags Forhaanelse mod den Egn, som der er Tale om at give denne Bane. Jeg vil dog sige, at saavidt mig bekjendt, er det det største Tilbud, man har gjort noget Sted, og jeg synes, at det er ret rundeligt til en Sidebane. Jeg tror ikke, at der er mange Sidebaner, der have faaet det. Det er altsaa et meget vidtvidet Villighedsbetydning, der har gjort, at man er kommen til det Tal. Det ærede Udvalg har meget berettiget reist Spørgsmaalet med Hensyn til Driftsforholdene. Som det er antydet i Betænkningen, maa der fornødtgvis være Tale om, at Staten faar Driften, fordi der ikke kan høres paa 3—4 Mil af et privat Selskab. Der er grumme meget i den Betragtning, men det lader sig ikke godt sige i dette Dilemma, hvorledes Forholdet skal ordnes. Det maa ordnes paa en saa heldig Maade som muligt, men det kan af mange Grunde ikke siges paa Forhaand, hvorledes det skal ordnes. Jeg kan imidlertid være enig med ærede Medlemmer i, at naar denne Sag er fremmet noget mere, maa man se at træffe en Ordning af dette Forhold. Jeg skal kun gjøre en Bemærkning, nemlig den, at man maa ikke tænke sig, at Staten ved en Forpagtning vil give underhaanden en Rentegaranti for Banen. Det vilde være en høist uforstandig Foranstaltning; saa maatte man Tusinde Gange hellere bygge den som en Statsbane eller ligefrem give Rentegaranti. Man kan altsaa ikke lægge ret megen Bøgt paa Forpagtningsafgiften. Bliwer Driften dækket, bliver det næppe mere; om der bliver Renter, pleter man jo at se bort fra. Jeg vil blot forvare mig imod, at man skulde vente, at Forpagtningsafgiften skulde blive en anden Form for en Rentegaranti, thi saa tror jeg ikke, at man vil gaa ind paa Forpagtningen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har overmaade ondt ved at forstaa, at noget andet Kønse end de, der ere enige med ham, kan

indtage et fornødtigt Standpunkt. Det vil jeg forvare mig imod, og jeg antager, at de, der ville stemme imod det ærede Medlem, ville forvare sig imod, at deres Standpunkt ikke er fornødtigt, og ogsaa imod, at de skulle være bundne af højere Hensyn. Jeg veed ikke, hvilke højere Hensyn det ærede Medlem vil gjøre gjældende. Der har været en Bestræbelse, og det forekommer mig en ganske berettiget Bestræbelse, for at komme til Ende med denne Sag og til en fornødtigt Ordning af den. For at komme til en fornødtigt og endelig Ordning af den, er det ganske nødvendigt, at man — Regjeringen og begge Thing — se at høre sig noget heit imod hinanden. Derpaa ere Bestræbelseerne gaaede ud, og som det ærede Medlem vil se, har Folkethingets Udvalg jo ogsaa indstillet noget Andet i forskjellige Retninger, end Landstinget har vedtaget, og jeg skal tillade mig at sige, at samtlige Flertallets Ændringer tiltræder jeg — jeg modsætter mig dem i alt Fald ikke — og jeg skal være villig til, at de afvige ikke saa lidt fra, hvad der er vedtaget i Landstinget, baade med Hensyn til Sidebanen og Tilskudet, at anbefale, at det vedtages andetsteds, og saaledes gjøre Mit til at føre Sagen igjennem.

De Forslag, der ere stillede af forskjellige Mindretal, maa jeg fraraade. Jeg antager, at jeg kan fritage mig for at gennemgaa hvert enkelt af dem. Det er jo en lang Række, og der er ikke en eneste ny Tanke fremme ved denne Leilighed, saa at det er temmeligt bekjendt, hvad der foreligger. Jeg skal kun sige et Par Ord om et Forslag af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Det ærede Medlem mener, at „Station“ skal tilføies. Det ærede Medlem har været saa venlig selv at tale imod sit Forslag, saa at jeg ikke behøver at gjøre det bedre. Det ærede Medlem tvivlede om, at man behøver at gaa direkte ind til Stationen, man kunde maaske gaa til Statsbanelinien Nord eller Syd for Stationen. Saaledes maa jeg forstaa det ærede Medlem, og hvis det er hans Mening, skal der ikke i Texten staa „Station“, thi saa binder man sig til at gaa til selve Stationen. Jeg tror altsaa ikke, at Forslaget er forsvarligt, jeg maa fraraade det ligesom det andet Mindretalsforslag. Jeg indrømmer, at der kan siges overmaade meget i denne Sag; men af Hensyn til den fremrykkede Tid, og da der jo endnu foreligger andre Sager, der skulle forhandles i Aften, tror jeg at kunne nøies med, hvad jeg nu har angivet som mit Standpunkt i Sagen.